

ביאור בדרכן אפשר

ביאור בדרכן אפשר

143 הרואשון וכן התכליות והמטרה של בריאות כל היהודי, בכל ומון ובכל מקום **היא**
העבודה עבדותה **הכבורה** המאורות **מצוות-עשיה** וממצוות
לא-תעשה, סור **ברעה** על ידי שמירה והוירות לא לעבורה על מצוות לא
תשעה ועשיה טוב¹³ בזמנים מצויות עשה. **ובמבעור בטהנייא**¹⁴ דז'ה
מה שאמרנו רבותינו ז"ל לגבי
החשיבות המוחודה של שתי הדברות
הראשונה מתחוק **עשרה** הדברות **אנכי**
ולא יהי לך מפי הגבורה
שמענום¹⁵, את שתי הדברות
הראשונה הללו, "אנכי **ה אלוקך**"
ולא יהיה לך אלוקים אחרים בני
ישראל שמו מהקדושים ברוך הוא
בעצמו ואת שמות הדברות הבאות
שמעו באמצתו משה רבינו **לפי**
שאנכי שהוא המזווה החביבה
של האמונה בה הוא **כולל כל**
רמ"ח מצוות-עשיה, "עשיה טוב"
ולא יהי לך **שהוא האיסור**
לנבור עבורה וורה **כולל כל**
שס"ה מצוות לא-תעשה, "сор
מרעה". **ונבעור זו** של קיום כל
מצוות עשה, "לעבורה", ושמירה על כל
מצוות לא עשה, "לשמרה" **אריכה**
להיות גם בגנ-עדן במובן
הרותני העליון. **ואף שגנ-עדן** כפי
שהוא למעלה בஹוניותו הוא
בבחינה **עליניה יותר**
מיהウם. **וכידיע ההפרש**
ההבדל (**בכללות**) **בין גנ-עדן**
הרותני להעולם¹⁶ היה הגשמי,
שגבנ-עדן **ישנה השגת**
המהות דאלקות כי **בגניעון**
הנשמה היא מעוננת ומוככת
וביכולתה לקלוט ולהתפס את המהות
ואת העומק והפנימיות של האור האלקי המאייר ומתגלה **בגניעון**, מה-

שאנין-בן בעולם זה כאשר הנשמה מלובשת בתוך גוף גשמי וחומרית
יש רק ידיעת המזיאיות של האלקות, וגם כאשר האדם לומד ומבין
וודוע עניינים וווחניהם אלוקים הוא יידע אך ורק את המזיאיות עצם העובדה
שהדברים קיימים, אבל אין לו אפשרות להשיג את המהות הפנימית האמיתית
של הדברים. **ונוסף** **לזה** בלבד הבהיר הכללי המאוור בין גן לעולם
זהו שבגן עדן יש השגת המהות ובעולם הזה יש רק ידיעת המזיאיות **הבה**
בגנ-עדן **הכל** כל האור האלקי שנמשך ומair בו הוא **בגilioi**,

אקה יודע איזוהי חוכה גדרולה מזו, ואיה משתייה חשובה יותר
משל לשותי מטרונות גבורות דומות **שחייו מהלכות שטיחן**
באהת נראות שותה כו', וכח משך דברי המדרש: "מי גדרה מזו גיאו
מהשתיהם החשובה יתור] אותה שחברתה מלאה אותה עד ביתה והולכת אחרת,
כך בפסח נאמר בו חוקה ובפרה נאמר
בזה חוקהומי גדרה הפרה שאוכל
פסח צריכין לה נאום הם טמאים הפרה
מטרונות דומות שחייו מהלכות שטיחן באחת
נראות שותה כו', **ומדייקים בזה מהו העניין**
ששטייחן דומות זו זו. **ויש להוציא בזה דתגנה**
אםרו רבותינו ז"ל¹⁰ **שאן מפסיקים בין פירושת**
מהו העניין שטיחן דומות זו **פרה לפرشת החודש** (**שהיא פירושת חוקת**
הפסח), **ignum מזה מובן שיש שכנות ביניין**.
ולהבין כל זה יש להקדמים תחלה מה שכתוב
גבוי אדם בראשון¹¹ **ויבניהם בגנ-עדן**
ויש להוציא בזה, על המונא
לעבירה ולשمرة, **ואמרו רבותינו ז"ל**¹² **לעבירה**
לעיל ממאמי החסידות שיש דמיון בין
זה רמ"ח מצוות-עשיה, **ולשمرة זה שס"ה מצוות**
פסח לפרא אודומה וצריך להבון מה
לא-תעשה. **והינו דמקילת בריאות האדים על-**
הענין והמשמעות של הדמיון הזה יש
להוציא אמן רבו מני¹³ **ולשמרת לא-תעשה**, סור **ברעה ועשיה טוב**¹⁴.
ז"ל¹⁰ **שאן מפסיקים בין**
פרשת פרה לפرشת החודש (**שהיא פירושת חוקת הפסח**), **אנכי ולא יהי לך מפי הגבורה שמענום**¹⁵, **לפי**
שאנכי ולא יהי לך מפי הגבורה שמענום¹⁶, **לא פרשת החודש נקראת תמיד**
שאנכי **הוא כולל כל רמ"ח מצוות-עשיה**, **ולא**
בשבת הבא לאחר השבת שבח קראו
את פרשת פרה (בשונה מרפרשית)
ונבעור זו צריכה להיות גם בגנ-עדן. **ואף**
אחרות בארבע פרשיות שבחן יכולת
שgan-עדן הוא בבחינה עליניה יותר ממהעולם.
להיות הפסחה. יש שנים שבחן,
למשל, בין שבת שקלים לשבח וכורא
וכידיע ההפרש (**בכללות**) **בין גנ-עדן**
יש שבת הפסחה **ignum מזה מובן**¹⁷ **להעולם**¹⁸, **שגבנ-עדן ישנה השגת המהות**
שיש שכנות ביניין **וכאלה**, **דאלקות מה-שאנין-בן בעולם** **יש רק ידיעת**
צריך להבון את המשמעות הפנימית **המזיאיות**. **ונוסף** **לזה** **הגה בגנ-עדן** **הכל** הוא
של השיבות זו.

ולהבין כל זה יש להקדמים תחלה מה שכתוב גבוי אדם
ראשון¹¹ **בתחילה ביריאתו ויבניהם** **הקדוש ברוך הוא הניח והציב את**
האדם הראשון בגנ-עדן לעבירה ולשمرة, **ואמרו רבותינו**
ז"ל¹² **שבחנות המשמעות הפסחה של הדברים**, **הינו שהאדם היה צריך**
לעבד את הגן ולשמור אותו, **יש לדורש את הפסוק לעבירה זה** **עבדה**
ה' על ידי קיום רמ"ח מצוות-עשיה, **ולשمرة זה שמירה רצין** **ה**
על ידי והירות לא לעבורה על שס"ה מצוות לא-תעשה. **והינו**
דמקילת בריאות האדים על-**ארימות** **האדים** **על-****ארימות** **התקלית והמטרה** **של אדם**

(10) ראה ירושלמי מגילה פ"ג ה"ה. (11) בראשית ב, טו. (12) אה"ת בראשית ח"ז ע' 2028. (וכ"ה במקומות שבהערות 3-4 - בשם ארוז'ל). וראה לקו"ת שה"ש (מח, ד). ל"י"ר בראשית. זה"א צ, א. תקו"ז תכ"א (סב, א). שם תנ"ה (פתח, ב). (13) תהילים לד, טו. (14) פ"כ. (15) מכות כד, רע"א. (16) מכות כד, רע"א.